

AD
MAGNUM
BRITANNIARVM
REGEM.

AD MAGNUM BRI- TANNIARVM REGEM.

Optime Rex regum, mundi melioris imago,
Aurea sub sceptro sæcula cujus eunt;
Quæ te pro genero venit nataque precari,
Ad jubar augustum pagina muta tuum est.
Sed quamvis titubet, quamvis malè supplicet, illa,
Pro dominis causa est ipsa diserta suis.
Ne tamen huic obsit, nil ut juvet, ipsa patrona:
Neu lædant numen rustica vota tuum;
Crede, precor, minimum blæso nunc ore nepotem
Implorare tuam, quod facit ille, fidem.

SVPPPLICATIO AD REGEM.

*Axime Rex, unum quem nunc in re-
bus egenis*

*Respiciunt populi, cum tanti pondere
regni*

*Cui super incumbunt magni res orbis, & ipsa
Caelestis tutela Gregis, ne publica mundi
Inter vota preces humilis contemne clientis,
Quas generis dictante tui concepit amore,
Et mare per tantum Cattorum e littore fudit.*

*Te Deus à reliquis secrevit regibus ipsa
Imperij regione tui, miraue quiete.
Alter namque tibi regnandus contigit orbis:
Cumque sibi mundus noster concurrat, & armis
Nulla parte vacet, tu Martis nescius auro
Saturni fruere, nec ferrea secula sentis.
Sed ne crede tamen non ullo jure teneri
Te populis, magnum quos à te diuidit aquor:
Seposuit, non te subduxit, Condit or illis,
Et per te placuit mundum fulcire labantem.
Haecenus in studijs aluit te nobilis or,*

Mollior ut sancti tua per commercia coeli
Mens foret, atque hominum sortem miseretur
iniquam:

Quamvis nulla magis fuerit miseresce nata.
Neue tibi vires miseris succurrere desint;
Quam regis, illa viris opibusq; est amula mundo
Insula. Si nescis, in opem tibi credidit ista
Humani generis, jamq; huic Deus ista reposcit.

Scisne ut vitiferis Rheni dominetur in oris
Celtiber, & placidas urbes rapiatque feratque?
Disimulare nequis: ipsum jam tristis Erinny
Transijt Oceanum: jam vestras verberat aures.
Auxilium, supplex quod te Germania poscit,
Extorquet Natura tibi: te gentibus istis
Illa facit fratrem: mater communis utrisque est.
Qua mordere parum si vincula fortè videntur,
Arctior hac duplicat nodus: vos fœdera iungunt.
Hoc satis ad bellum causa est, ut cetera desint.
Quis non pro socijs quos vis premit arma capeßat?
Regia res hac est: bellum tibi convenit istud.
Nec tamen hoc socios solo vos fœdere crede:
Majus vos fœdus socios, Rex optime, fecit:
Scilicet hoc, ietum quod puro sanguine Christi est,
Vnius hoc facti vos estis corporis artus.

Et

Et tua discerpi securus membra videbis?
Quin tibi commisit turbam Rex aetheris istam.
Si mortale caput foret illi, tu caput esses:
Nunc decus es princepsque . tuum sit dedecus, illa
Si Latio fiat te vino prada draconi.
Cernis ut hoc monstrū, cui te Pater optimus unum
Opposuit, mundum miseros armarit in agnos.
Aspice quā falsa pro religione laborent,
Quāque alacres in bella ruant infanda profani?
Et dubitas vero pro cultu sumere ferrum
Numinis aterni? quod si Rex ille deorum
Hanc tibi det veniam, belli tamen illius esse
Non potes immunis. te causa domestica bello
Implicat: illius non pars, sed summa caputque est
Ipse tuus sanguis. petit hoc tua viscera ferro
Cantaber: ex illa quarit sibi cade triumphum.
Quin potius tanta bellum tibi mole paratur;
Et tot eunt in te peditumq; equitumq; caterva.
Ad tua si necdum, ceu quondam, littora bello
Fulminat: interius tamen in te sauit, & ipsa
In regni nunc ille tui praecordia fertur,
Progeniem cum stirpe tuam dum perdere tentat.
Ecce furens tot cade virum, captāque superbus
Urbe Praga, natamque tuam dulcesque nepotes

Insequitur, jamjamque tenet, mortemq; minatur.
Quem non hic sexus, quem non hac tangeret aetas,
Et genus hoc? ecquis profuga cum pignore parvo
Regina, quam possit, opem non offerat ultro?
Et pars illa tui est, & te tibi carior ipso est.
Antè oculos utinam tibi sit fugientis imago,
Hac sola poteras flecti: jamq; esse relictam
Proderit: hoc uno certè tua pectora frangent
Ad te quòd misera non possunt ire querela.
Quid faceret? quem, te prater, deserta cieret.
Cui pater es materq;, polum jam matre tenente?
Illa quidem magno jam te cum Numine solum
Inuocat, & soli cum Numine brachia tendit,
Et pariter tendit lactens tibi brachia natus.
Ast animus generi non tanta clade subactus
Sit tibi pro precibus: te plus his obligat iste.
An nunc illa suo virtus maturior auro,
Dum tuus hic gener est, à te non impetret arma,
Qua meruit natam? num filia vilior armis?
Hac priuata tibi possint fortasse videri,
Et quoniam indulges tibi nil, atque omnia rex es,
Et rex ipse tui, patrem vis cedere regi:
Sed nisi causa iuuet, nil illis gratia profit.

Libera dum seruit dominis gens Boja superbis,
Et

Et iam religio sanctis cum legibus ipsa
Exulat, insignis quam flammis sanxerat Hussus:
Vnanimis regni procures de more vetusto
Hunc legere sibi regem; sacrumque tiaran
Sceptraque miserunt ultro, non ambiit ille;
Nec nisi principibus socijs suadentibus unquam
Accepturus erat. sed non tam mouerat horum
Consilium quam res miserorum dura clientum:
Queis quia non potuit nisi rex depellere pestem,
Suscepit regimen; quod non contemnere mains,
Quam dare, munus erat. Boijs plus prastitit ille.
An diadema caput velauit sanctius ullum?
Sic cepisse ferunt heroes sceptrum deumque
Progeniem. primos reges iniuria fecit;
Hos vetus instituit pro defensoribus atas.
Ne memorem gentes quae numina vana colebant,
Ipse deumque hominumque Pater sic unxit Iessa
De multis minimum natis, pecorisque magistrum.
An tibi non Hussi laudatur nobilis ultor?
En! tuus ille gener causam defendit eandem.
Et iam libertas agitur pietasque fidesque,
Atque iterum Boijs idem nunc ingruit hostis.
Egregij nomen compleuit vindicis orbem;
Et generum, rex magne, tuum laus nulla sequetur?

Plus

Plus tamen hic fecit, pietasque hac pulchrior illa est.
Hic alienus erat: patria sed præstitit ille
Officium, partemque sui tulit ipse laboris.
Anne igitur, socijs quod præstitit, ipse carebit
Auxilio? terrisque suis spoliabitur ipse,
Posthabit is aliena suis qui vindicat arva?
Ista fides ad opem juveni te sola ferendam
Extimulet, quamvis tibi non daret ille nepotes:
Ista truces iunxit Dacos & Paonas illi.
Concede sine tuam prolem debere salutem
Gentibus his? patrem regio tam barbara vincet?
At non hic animus tibi, mansuetissime regum,
Excidia ut possis lentus spectare tuorum,
Qui minimo fieri vim non patiare clienti:
Sed placet absque armis surgens componere bellum,
Ne populis aliquà tanti sis causa furoris.
Testor, magne pater, gentes, quas continet orbis,
Te satis atque super rerum tribuisse quieti.
Ah! quoties à te missi rediere sequestri
In cassum! quoties fallax te lussit Iberus!
En! alijs aliud sese intulit agmen ab oris,
Singula quæ possent duros contundere Thrakas,
Dum cupidus pacis medium te partibus offers.
Hac tu credideras in Bojos robora duci,

Nec

Nec generi terris vestri nocitura paternis:
Sic tibi per diuos omnes iurauerat ille.
Hac ubi nunc speciosa fides? exercitus arua
Insedit generi, censusq; exhaustos auitos.
Prò dolor! illa Dei sedes, atque altera Silo,
Altera fatalis Canaa felicia culta,
Illa p̃j quondam nutrix atque hospita cœtus,
Mililibus populanda datur; seruitque rapina.
Si sibi non liceat, patri Viduaque parenti
Et proavis operant meritò nunc exigat istam:
Non ita de summa qui re meruere piorum,
Vt sineres horum fœdari milite terras,
Fraudarique horum solio sceptrisque nepotem.
Prò pudor! hisne hæres sit vino Celtiber illo?
Quid non pro Solymis atas tentauit avorum?
Vnam dum repetunt fatis obstantibus urbem,
Non semel exhausta est populis pars tertia mundi.
Nec tibi pro terra quidquam tentabitur illa,
Qua fidei nutrix atq; incunabula nostra,
Nec tibi perque hostes, extremoq; orbe, petenda est?
Si tibi non generi, nata sint damna dolori.
En! tenet illius sponsalia munera Maurus.
At tua, si minùs hac, te saltem injuria tangat.
Det tibi perfidia pœnas, fraudumque suarum,

Et sciat ingentem quid sit deludere regem.

*Quare age, rumpe moras omnes & corripe
ferrum:*

Arma dabunt mundo pacem tua: concute tantum:

Protinus ad sonitum Maurus sua tela recondet.

Haud aliter fidam poteris componere pacem.

Nonne vides quid agat? sub Boijs tendit in omnes

Fœderis atherij socios. sit Rhatia testis,

Cum generi ditione tui, vicinaque regna.

Anne etiam Bojo putat hac obnoxia sceptror?

Hoc illud fuit; hinc omnis consurgit in arma

Mundus, & in bellum populi coiere tot unum

ante tanta ruit moles: exercitus ille

Te petit; Oceanum quamvis post terga relinquat.

Et cursu gelidastrans Rhenum tendat ad Alpes,

Tu pars, sed princeps, tu vindex fœderis huius.

An caput huic censes qui vexat corpus amicum?

Blanditijsne huius credis? reminiscere diua

Ælius, excedens terris quæ tanta reliquit

Regna tibi. quoties hic illam fraude petiuit?

Vt ficleam classem quæ totum texerat aquor,

Dum sibi poscebat fortes servire Britannos.

Sed quid ad alterius refert deflectere casus?

Eulminis istius mentem tibi stringat imago,

Quod

Quod te cum thalami sociâ, cum principe nato,
Principibusque alijs, & toto corpore regni
Ut rex dictus eras, sacrâ ferisset in aula.

O genus horrendum cadis! quis crederet! unus
Ex oculis ictus populum cum rege tulisset.

Hæc tibi per proprios miscent aconita clientes.

Ergo hæc causa tua est; propriam, Rex, suscipe
causam,

Si generi nataque haud suscepisse placebit.

Si neque vis pro te, pro Numine suscipe summo;

Non minùs illa Dei causa est. hic gloria namq̃

Illius atque salus agitur cœlestis ovilis.

Quare age, te lit; tanta præstare patronum

Ne dubita: neque enim ius magni Rector olympi

Negliget ipse suum, nec te sua jura tuentem.

Jam nunc ille dedit tibi per qua vincere posses;

Scilicet invictam urbem terrâque marique,

Et, quæis Oceano toti dominare, carinas,

Inque oculis terras hostis portusque patentes.

Hic subiges illum qui Boijs sævit in oris.

Quod si te nequeunt privati flectere verba,

Publica Belgarum vox te, Pater optime, flectat.

Super regno

Boëmiæ.

*Tradere, Rex, nutu regnū potes: annue tantum;
Unicus hanc operam te rogat, ecce, gener.
Nā sibiſis auctor, ſceptrum fatale recuſat
Accipere: in ſocerum tam pius ille ſuum eſt.
Si te nec pietas iſtac, nec ſanguinis uſus,
Nec te Bojorum gens peritura mouet;
Filia te ſaltem moueat paruique nepotes:
Rem patris hi, dotem poſtulat illa ſuam.
Hos patrio noli regno fraudare, nec illa
Per te regina nomen inane gerat.*

Super nepote Regis

Pragæ nato.

*Aſpice quā blandus, quā mentes flectere natus,
Orator Boijs, Rex bone, poſcat opem!
Huic non poſſe loqui ſumma eſt faciundia, quæque
Ora ſilent magno plus Cicerone valent.
En! tuus ille nepos, qui primum conſpicit auras,
E cunis tendit brachia parua tibi.
Illius precibus tua nata puerpera iungit,
Quas eadem fruſtra fuderat ante, ſuas.*

*Quod genero socijsque tuis prestare grauaris,
Hoc à te supplex nata neposque ferant.*

Super Regina filia cum fu- geret gravida.

*Jam, Rex magne, nequis non exaudire precantem
Pro genero mundum visceribusque tuis.
Te prasens veniensque simul nunc innocat atas;
Hac peragit, queis non sufficit illa, preces.
En! quavis, gravida dulci cum pignore nata,
Implorare tuam pignora crede fidem.
Nasci posse rogant, nec Ibero serua superbo:
Acceptum referet mundus utrumque tibi.*

Pro causa armorum.

*O placida cultor pacis, qui tollere toto,
Si liceat, mundo noxia bella velis,
Sat paci precibusque datum est pellacis Iberi:
Quam dare Germanis te capit, ipse negat.
Dum tu legatos, qui jungant fœdera, mittis,
Ille palam complet milite cuncta suo.
Quare age ne socios hosti concede fideles:
Justior ad bellum causa dolorque tibi est.*

*Nam seu religio est, illum qua raptet in arma;
Vera tua est, huius falsa pudorque Dei:
Seu consanguinitas & gentis fama, quod ille
Affini, nata tu generoque dabis.*

In cladem Boiorum

*Maure quid exultas nequicquam? falleris una
Si pugna Bojam rem perijisse putas.
Si socerum regem clades modo tangeret illa,
Jam tanti fuerit tot cecidisse viros.
Sic faciat Deus, & nostro sit in omine pondus;
Non tu, sed regis vicerit ipse gener.*

In reditum regis Boiorum

in Palatinatum.

*Immeritum regem terris spoliarat avitis,
Atq; aditus omnes clauserat, hostis Iber:
Non illum socij potuere reducere Belgæ,
Non illum potuit rex socer ille suus:
At rex intrepidus petijt sine milite regnum;
Quod non ausa forent millia multa virum.*

Tam

*Tam bona non aliter potuisset causa probari.
Illum restituit maximus ipse Deus.*

Aliud.

*Quæ mentita fuit vatum rex optime, turba,
Illa tibi præstat cura paterna Dei.
Induti nebulis urbes intrasse feruntur
Filius Anchisæ, Telemachiq; pater.
In tua sic medios venisti regna per hostes?
Et quisquam regem posse latere putet!
Quin etiam tecum mensa (quis crederet!) ipsos
Exploratores accubuisse ferunt.
His animum firma. ne te sic crede reuersum,
Vt rursus terris eijcerere tuis.*

In horribile parricidium, quod
olim Regi cum stirpe regia & Ordinibus
regni pulvere tormenta-
rio structum
fuit.

*Ecquis bruta Iouis Latialis fulmina dicat!
Heu! quali tactus fulmine Brito foret!*

En!

*En! cum Rege bono, natoque & conjuge Regis,
Jam sublatuſ erat, ſi foret ille Deus.*

*In caſum magni Britan-
niarum regis.*

*O Auguſte tui fortunatiſſime mundi,
Antè Iouis qualem ſceptra fuiſſe ferunt,
Sors tua cum ſuperet veterum mendacia vatum,
Et non vana fluant aurea ſæcla tibi:
Plus tamen hoc caſu tribuit tibi Numen amicum,
Et præſtant tantis ipſa pericla bonis.
Regibus hæc alijs data ſunt. evadere mortem
Non ulli regum parca ſævera dedit.
Te Deus explicuit triplici ſine vulnere letho.
Vno ter caſu te periſſe puta.
Lapſus equi, torrens, deprendiq; inter utrumq;
Singula mors. toties vita reuerſa tibi eſt.*

Aliud.

*O rex, magne malis, o ſauis magne periclis,
Quem genus Omnipotens ſic probat eſſe ſuum.
Cum*

Cum tibi sit frustra populus princepsque satellites,
Nec caveant casus nec lenet ille tuos;
Non dubium est quin te melior custodia stipet,
Nec te quæ ladunt ladere posse sinat.
Quod tuus, ut Marij, percussor dicitur olim
Attonitus vultu diriguisset tuo,
Quod non flamma prius, nunc te non abstulit
unda,
Fecerat hoc, quam non conspicis, illa manus.
Regibus hinc reliquis homines quis dicere posset,
At tibi custodes corporis esse Deos.

Aliud.

Ecquem, magne pater, sic divum Rector ama-
vit?

Ille tui jam se non amor ipse capit.

Ecce! per immensi molem diffunditur orbis:

Et te cum domino diligit ille suo.

In te sanitiam ponit vivesq; nocendi

Quicquid in hoc ladit, quodq; necare solet.

Non igitur tibi pondus equi, non obfuit amnis;

Quin hoc quo perimit profuit ille tibi.

(?)

Ne

Ne te vel sonipes vel tellus ladere posset,
Implicuit lymphis ora pedesq; suis.

Non modo te magni venerantur corpora mundi:
Ipsa tuum refugit mors venerata caput.

Aliud.

Quod subiit tantum discriminis, Anglia, re-
gnum?

Vtraq; sunt mundi fata minata tibi.
Proditor ille ignis rerum tibi flamma fuisset:
Diluuium torrens jam foret iste tuum.

E I N I S